

РЕШЕНИЕ

№ 1134

гр. Пловдив, 09.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Екатерина Вл. Мандалиева

Членове: Недялка Д. Свиркова Петкова
Величка З. Запрянова

при участието на секретаря Елена П. Димова
като разгледа докладваното от Недялка Д. Свиркова Петкова Въззивно
гражданско дело № 20225300501379 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 258 - 273 от ГПК.

Образувано по въззивна жалба от „Застрахователна Компания Лев Инс“ АД
– гр. София, ЕИК 121130788; против решение № 544/18,02,2022 г., постановено по гр.
д. № 10147/2021 г. на РС Пловдив, 3 гр. състав. С оплакване за незаконосъобразност
поради необоснованост и противоречие с материалния закон, жалбоподателят иска
отмяна на обжалваното решение и вместо това – отхвърляне на предявения иск.

Ответникът по жалбата С. Т. О., ЕГН *****; заявява становище за
неоснователност на въззивната жалба и иска потвърждаване на обжалваното решение.

След преценка на събраните по делото доказателства във връзка със
становищата на страните, съдът приема следното:

Производството е образувано по иск с правна квалификация чл. 226 ал. 1 от
КЗ (отм.).

Предявен от С. Т. О., ЕГН *****; против „Застрахователна Компания
Лев Инс“ АД – гр. София, ЕИК 121130788.

Ищецът твърди, че е собственик на лек автомобил марка Дачия модел
Сандеро с рег. № ***. Автомобилът на ищеца бил увреден до състояние на тотална
щета вследствие на ПТП, настъпило на *** г., причинено от неправомерно поведение

на водача на лек автомобил марка БМВ модел *** с рег. № ***, по отношение на който към датата на настъпване на произшествието е бил сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност с ответното дружество“.

Освен стойността на напълно увредения автомобил, за който бил обезщетен от ответното дружество, ищецът претърпял и допълнителни имуществени вреди, изразяващи се в разходи за съхранение на увредения автомобил, заплатени през периода от 01,09,2017 г. до 01,03,2021 г. Това съхранение се налагало за осигуряване събирането на доказателства в производствата по съдебно предявените срещу ответника претенции от увредени от произшествието лица.

Въз основа на изложеното от съда се иска да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 4032 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от ПТП, настъпило на *** г. около 4,10 м. на път * (***), изразяващи се в извършени разходи за съхраняване останките на автомобила, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от 28,05,2021 г. до окончателното изплащане на вземането.

Ответникът оспорва основателността на претенциите. Признава настъпването на ПТП и наличието на валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на автомобила, чийто водач виновно е причинил произшествието. Оспорва предявените в настоящото производство вреди като счита, че няма причинна връзка между претендираните разходи и застрахователното събитие, ангажиращо отговорността му.

За основателността на прекия иск по чл. 226 ал. 1 от КЗ (отм.) в тежест на ищеца е да докаже, че в пряка причинна връзка от виновно противоправно деяние на лице, чиято гражданска отговорност към датата на деянието е застрахована при ответника, е претърпял вреди. В случая претендираните вреди се изразяват в извършени разходи (заплатени наемни цени) за съхранение на останките от увредения автомобил.

Пред настоящата инстанция не се спори относно настъпването на застрахователно събитие – ПТП, причинено от лице, чиято гражданска отговорност към датата на деянието е застрахована от ответника, не се спори относно увредата (пълна щета) на автомобила на ищеца, както и относно това, че за съхранението на същия са извършени твърдените разходи.

Спорът пред настоящата инстанция се съсредоточава върху правния въпрос дали е причинна връзка между застрахователното събитие и извършените от ищеца разходи, така че същите да се обхващат от отговорността на последния по застрахователния договор. В тази връзка настоящата инстанция приема следното:

Обхватът на отговорността на застрахователя по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е определен в разпоредбата на чл. 267

ал. 1 от КЗ (отм.). Съгласно посочената разпоредба, застрахователят покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица вреди вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство, включително: 1. неимуществените и имуществените вреди вследствие на телесно увреждане или смърт; 2. вредите, причинени на чуждо имущество; 3. пропуснатите ползи, които представляват пряк и непосредствен резултат от увреждането; 4. разумно направените разходи във връзка с предявяването на претенция по т. 1 - 3, включително съдебните разходи, присъдени в тежест на застрахованото лице.

Не се спори, че лицата, претърпели вреди по т. 1-3 от посочените по-горе, са предявили претенции за обезщетения. Видно от приложеното гр. д. 14381/2017 г. на РС Пловдив, ищецът О. също е предявил претенции срещу застрахователя за обезвреда на претърпените от него щети, изразяващи се както в стойността на увредения му автомобил, така и в сторените от него разходи за преместване на останките от процесното МПС, както и за съхранението му за периода от 16,12,2016 г. до 31,07,2017 г. вж. искова молба – л. 7-8 от гр. д. 14381/2017 г. С влязлото в сила решение по това дело предявените искове са уважени и на ищеца са присъдени претендираните вреди, включващи и посочените разходи за преместване и съхранение на автомобила до 31,07,2017 г. Решаващият съд е приел, че коментираните разходи са свързани с предявените от ищеца искове за обезщетение и съставляват разходи по т. 4 от посочената по-горе разпоредба. Решението не е обжалвано и е влязло в сила

В настоящото производство се претендират за обезщетяване вреди със същото основание, но за друг период - от 01,09,2017 г. до 01,03,2021 г. Настоящата инстанция счита, че за този период сторените от ищеца разходи не попадат в обхвата на отговорността на ответника. Останките от увреденото МПС са били обект на изследване в образуваното по повод ПТП наказателно производство. Впоследствие на същите е бил извършен оглед по искане на ищеца в производството по предявените от него претенции по посоченото по-горе гр. д. 14381/2017 г. Не се установява в периода след това съхранението на тези останки да е било необходимо във връзка с други претенции за вреди по т. 1-3. Дори такава необходимост да е била възприемана от ищеца или от някой друг от пострадалите, то на разположение на увредения е била възможността да се извърши съдебна експертиза в производство по обезпечение на доказателства (чл. 208 от ГПК), вместо продължаване съхранението на останките от автомобила за неопределен период, без конкретно заявена необходимост за това.

Поради изложеното настоящата инстанция приема, че претендираните разходи за съхранение останките от увредения автомобил, извършени в периода от 01,09,2017 г. до 01,03,2021 г., не представляват разумно направени разходи във връзка с предявяването на претенция по т. 1 – 3, чл. 267 ал. 1 от КЗ (отм.), поради което не се покриват от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност". Това налага

извод за неоснователност на предявените искове.

При това положение обжалваното решение, с което предявените претенции са приети за основателни, следва да бъде отменено като незаконосъобразно, и вместо това исковете следва да се отхвърлят. На въззиваемия следва да се присъдят сторените за настоящото производство разноски – заплатена държавна такса в размер на 80,64 лв.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 544/18,02,2022 г., постановено по гр. д. № 10147/2021 г. на РС Пловдив, 3 гр. състав, И **ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявените от С. Т. О., ЕГН *****; против „Застрахователна Компания Лев Инс“ АД – гр. София, ЕИК 121130788; искове да заплащане на сумата от общо 4032 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от ПТП, настъпило на *** г. около 4,10 м. на път *** (***), изразяващи се в извършени през периода от 01,09,2017 г. до 01,03,2021 г. разходи за съхраняване останките от собствения му лек автомобил марка Дачия модел Сандеро с рег. № ***, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от 28,05,2021 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА С. Т. О., ЕГН *****; да заплати на „Застрахователна Компания Лев Инс“ АД – гр. София, ЕИК 121130788; сумата от 80,64 лв. (осемдесет лева и шестдесет и четири ст.), представляваща деловодни разноски за въззивното производство.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____